

[Elgaard.]

her, vilde det uvægerlig føre til en Række lignende Fordelingsbestemmelser indenfor det danske Samfund.

Endelig vedrørende det sidste Lovforslag om Forbud mod Overarbejde vil jeg gerne sige, at man har jo en Statistik over, hvad præsteret Overarbejde betyder, og den Statistik, jeg har set for dette, viser, at Overarbejde indenfor det danske Samfund paa det nuværende Tidspunkt andrager ca. 2 pCt. af det samlede Timetal. Det er jo ikke meget, og jeg hørte ogsaa, at det ærede Medlem Hr. Leonhard Hansen sagde i sin Tale, at dette Lovforslag vil ikke give et særlig stort Tal af Mennesker Beskæftigelse. Nu indrømmer jo den højtærede Socialminister — og det blev ogsaa sagt af det ærede Medlem Hr. Leonhard Hansen —, at Overarbejde ikke helt kan forbydes. Og det kan det ikke, for med de Vilkaar, hvorunder Menneskene lever, er der en Række Tilfælde, hvor et generelt Forbud mod Overarbejde vilde føre til de mærkeligste Situationer indenfor Samfundet. Derfor er der ogsaa i Lovforslaget givet Adgang til, at Overarbejde kan finde Sted, men saa skal det udlignes ved Afspadsering af et tilsvarende Antal Timer indenfor den normale Arbejdstid. Jeg vil gerne herom sige, at ogsaa her, hvor der kun er Tale om en saa begrænset Mulighed med Hensyn til at forøge Beskæftigelsen, vilde jeg foretrække, at de direkte Parter, Arbejderne gennem deres Organisationer og Arbejdsgiverne gennem deres, ved Overenskomst traf de Beslutninger, som indenfor deres Virkefelt skal være de gældende, og det Arbejde, som nu sættes i Gang specielt med offentlig Støtte, vil det nok ikke være vanskeligt at gennemføre paa en saadan Maade, at der slet ikke bliver Tale om Overarbejde; af Hensyn til dette vil det altsaa ikke være nødvendigt at gennemføre Lovforslaget.

Jeg ønsker endnu blot at føje til, at vi, som jeg udtrykte det i Begyndelsen af min Tale, erkender, at de Problemer, der ligger i disse Lovforslag, kræver Overvejelse. En saadan Overvejelse gaar jeg ud fra vil blive foretaget gennem et Udvalgsarbejde, og Venstre erklærer sig rede til objektivt at deltage i det.

Bouet: Jeg maa ligesom den ærede sidste Taler (Elgaard) udtale min Forundring over, at disse Lovforslag først er blevet fremsat paa et saa sent Tidspunkt af Rigsdagssamlingen, umiddelbart før Rigsdagen efter Sigende skal hjemsendes, at de ikke er blevet forelagt paa et Tidspunkt,

da Arbejdsløsheden var stadig stigende, og man kunde gaa ud fra, at der fra Ministeriets Side vilde blive sat alt ind paa at faa Arbejdsløsheden afhjulpet. Jeg nærer det samme Haab som den ærede Ordfører for Venstre, at den Tid, vi nu stunder mod, vil bringe en Afhjælpning af Arbejdsløsheden, men jeg har ikke den samme Optimisme som det ærede Medlem, at de Lovforslag, som er vedtaget ved det store Forlig mellem de 3 Partier, skal føre til en saa stor Afhjælpning, som det ærede Medlem mente, idet han endog mente, at man kunde forvente, at saa godt som hele Arbejdsløsheden blev afhjulpet. Det er muligt, at der indenfor enkelte Fag — jeg tænker her paa Byggeindustrien — vil kunne blive fuld Beskæftigelse, men jeg gaar ogsaa ud fra, at det ikke fra Ministeriets Side er Meningen, at disse Lovforslag i saa Tilfælde skulde praktiseres paa de Omraader.

I øvrigt maa jeg sige, at indenfor mit Parti har man altid staaet paa det Standpunkt, at Lønforhold og Arbejdsvilkaar var noget, som de to Parter, Arbejdsgiverne og Arbejderne, maatte ordne ved Forhandling. Det er jo et Omraade, som det er overordentlig vanskeligt at lovgive for. Det drejer sig om saa mange specielle Forhold, afhængige af de forskellige Virksomheder, at det efter min Mening er umuligt, at Lovgivningen skulde kunne ordne disse Forhold i Detailler. Det er givet, at ved en saadan Ordning mellem de to Hovedorganisationer vilde der kunne opstaa Vanskeligheder, hvis man fra deres Side viste Stivhed, Utilbøjelighed til at bøje sig mod hinanden, og vi har jo ogsaa for ganske kort Tid siden set, at det har givet sig Udtryk i en truende Lockout. Men det er nu min Overbevisning, at havde der ikke været en socialdemokratisk Regering og et Flertal her i Tinget, hvis Repræsentanter samtidig for Hovedpartens Vedkommende er de egentlige Ledere af Arbejderorganisationerne og derfor vidste, at naar de bragte Sagen til at gaa i Knude, var der den Udvej at bringe Spørgsmaalet frem for Lovgivningsmagten og søge at faa den til at træde til — hvis ikke dette havde været Tilfældet, havde Fagorganisationerne ikke turdet stille sig paa det Standpunkt, at de overhovedet ikke vilde forhandle om en Lønnedsættelse.

Ved det foreliggende Lovforslag om Indførelse af en 40 Timers Arbejdsuge erkender Socialministeren og dermed ogsaa Regeringen, at det er naturligt og rigtigt i Tider som disse, med en Arbejdsløshed saa stor, som vi aldrig tidligere har op-